

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29990

Kl. 22^{1, 6}

I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M.

209j 3/14

Kleiwo

Zgłoszono 2 kwietnia 1938

Udzielono 11 sierpnia 1941

Pierwszeństwo: 3 kwietnia 1937 (Niemcy)

Stwierdzono, że wodne emulsje nierozpuszczalnych w wodzie estrów wielowinylowych, wytworzone ewentualnie z dodatkiem środka emulgującego, można doskonale stosować jako kleiwo. Spośród nierozpuszczalnych w wodzie eterów wielowinylowych, nadających się do celów wynalazku niniejszego, należy wymienić eter wielowinyloetylowy, -propylowy, -izopropylowy, -butylowy, -izobutylowy, ewentualnie w postaci produktów polimeryzacji mieszanej z eterami winylowymi wyższych alkoholi alifatycznych, aromatycznych lub alicyklicznych, zawierających do 35 atomów C w cząsteczce, albo mieszanin alkoholi. Można również stosować mieszaniny produktów polimeryzacji.

Emulsje należy wytwarzać na ogół w

obecności środków emulgujących. Jako środki emulgujące stosuje się sole kwasów sulfonowych wielokrotnie alkiłowanych węglowodorów aromatycznych, np. kwas dwuizopropylonaftalenosulfonowy albo kwas dwubutylonaftalenosulfonowy, sole kwasów sulfonowych olejów surowych albo sulfonowanych kwasów tłuszczowych, produkty otrzymywane przez działanie tlenu etylenu na pochodne wodorotlenowe związków o dłuższych łańcuchach alifatycznych, np. kwas rycynowy, następnie sole amoniaku lub zasad łatwotnych i kwasów karbonowych o dużej cząsteczce, takich jak kwasy woskowe, kwasy montanowe lub kwasy żywiczne; zwłaszcza nadają się takie środki emulgujące, których roztwór po ulotnieniu się rozpuszczalnika

tworzy stałą błonę kleiwa, np. ciała białkowe, takie jak kleje kostne i skórne, zwłaszcza zaś kazeina w postaci jej roztworu amoniakalnego.

Emulsje klejowe nadają się do sklejania wszelkiego rodzaju materiałów, np. skóry, skóry sztucznej, drzewa, tektury, fibry wulkanizowanej, materiałów włókienniczych, a zwłaszcza do sklejanie wymienionych materiałów z metalem, szkłem, masami sztucznymi, takimi jak celulozoid, galalit i podobnymi.

Do emulsji można również dodawać produktów tworzących błonę i odmiennych od eterów wielowinylowych, takich jak żywice naturalne lub syntetyczne, np. kalafoinii, kopalu, żywic alkydowych, zwłaszcza schnących żywic alkydowych, jak również nitrocelulozy. Do niektórych celów należy dodawać materiałów wypełniających, np. tlenku żelaza, tlenku chromu, mąki drzewnej, proszku azbestowego i podobnych.

Sklejenia uzyskane za pomocą kleiw według wynalazku są tym korzystniejsze od sklepień, uzyskanych za pomocą kleiw składających się z roztworów eterów wielowinylowych, że są o wiele bardziej odporne na ciepło i znacznie szybciej schną oraz są znacznie mocniejsze.

Przykład I. 6 części wagowych kazeiny rozpuszcza się w 25 częściach wody z

dodatkiem 1 części wagowej 25⁰/₆-owego wodnego roztworu amoniaku. Roztwór ten przerabia się następnie na emulsję z dodatkiem 60 części wagowych eteru wielowinyloizobutyloвого i 8 części wody oraz 8 części wagowych rozpuszczalnika organicznego, np. benzyny.

Sklejenie skóry sztucznej z metalem, uzyskane za pomocą tej emulsji, wyróżnia się korzystnie dużą mocą i znaczną odpornością na ciepło.

Przykład II. Roztwór 6 części wagowych kazeiny i 1 części wagowej 25⁰/₆-owego wodnego roztworu amoniaku w 25 częściach wody przerabia się na emulsję z 60 częściami wagowymi eteru wielowinyloetyloвого. Wytworzona w ten sposób emulsja nadaje się doskonale do sklejanie drzewa lub papieru ze szkłem.

Zastrzeżenie patentowe.

Kleiwo, znamienne tym, że zawiera wodne emulsje eterów wielowinylowych, nierozpuszczalnych w wodzie, wytworzonych najkorzystniej przy pomocy środka emulgującego.

I. G. F a r b e n i n d u s t r i e
A k t i e n g e s e l l s c h a f t
Zastępca: inż. J. Wyganowski
rzecznik patentowy